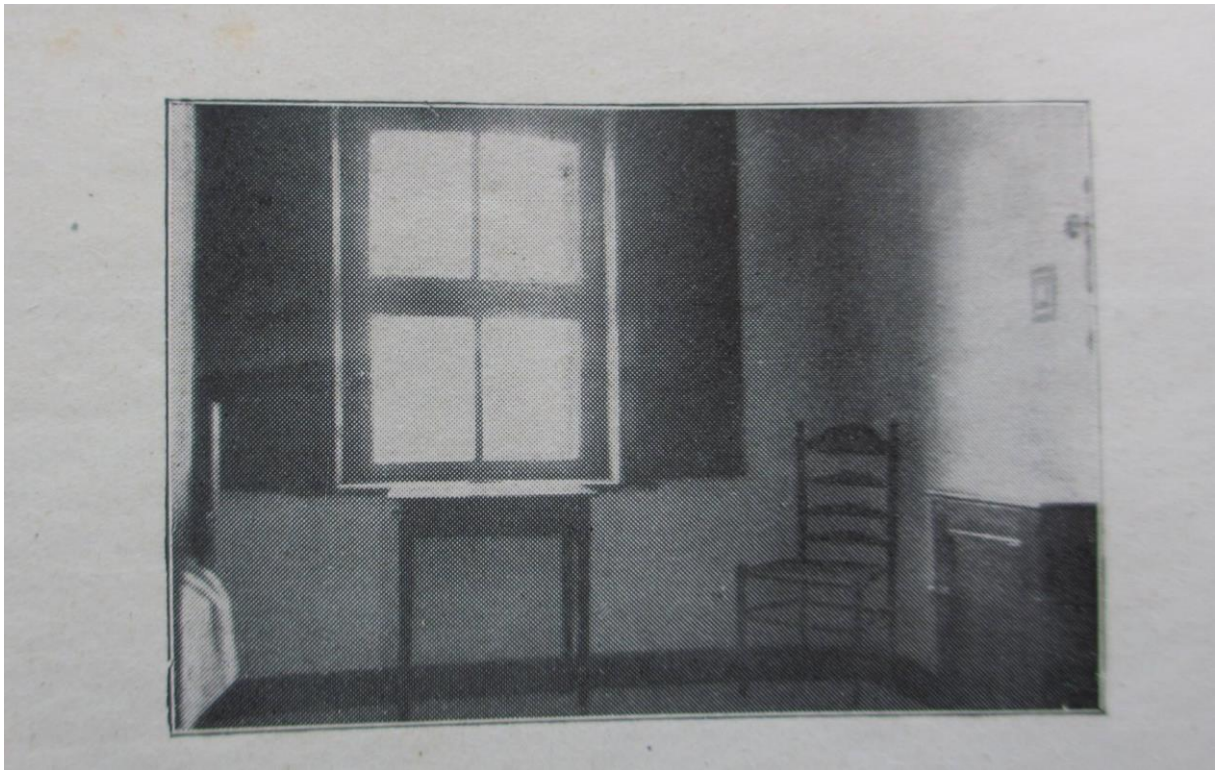

St.Jozefklooster.

Het linker gebouw is het huis “Het Stapje” Waarschijnlijk gebouwd door Leopoldus Franciscus De Raet in 1700? Daarna bewoond door Jhr. Johannes Baptista Franeisens Wilhelmus De Raet.(1744-1825, Daarna door Maria Walburgis Josepha De Raet, ongehuwd (1753-1826, Daarna door erfenis nicht Jonkvrouwe Dorothea Ludovic van Sasse van Yselt (1780-1845), gehuwd met Jan Balewijn Baron van Hugenpoth, (1776-1859) Die woonde op “Het Stapje” Daarna woonde Maria Walburgis Barones van Hugenpoth (1817-1892) op “het Stapje” gehuwd met Jonkheer Tinus Elco van Grotenhuis tot Onstein (1811-1881), omstreeks 1872 verkochten zij het aan de Zusters Carmelitessen (zij gingen zelf op de Weijer wonen) die het tot een klooster inrichten en vergroten met een Kapel. In de tuin van Huize “het Stapje” in het tuinhuisje is een paar jaar de eerste lagere school geweest?

De Wachtkamer.

Cultusobject

- Femia Koning werd op 22 maart 1863 geboren in het Overijsselse Goor als eerste kind van Jan Koning, winkelier, en Hermina Schoenmaker. Na haar kostschooltijd bij de zusters franciscanessen te Groenlo stond zij enige tijd in de winkel van haar ouders, maar op achttienjarige leeftijd maakte zij kenbaar dat zij kloosterroeping had. De keuze valt uiteindelijk op het karmelitessenklooster St. Jozef in Boxmeer, waarin zij op 22-jarige leeftijd intrad en voortaan 'Josephine' als naam koos. Als kloosterlinge stond zij bekend om haar strengheid, zowel voor zichzelf als voor de novicen wier geestelijke begeleiding haar was toevertrouwd.

- Na ruim 46 jaar kloosterlinge te zijn geweest en na een zwaar ziekbed stierf zij op 9 april 1931.

Verering

- Reeds in 1934 werden binnen de orde voorbereidingen getroffen om de procedure in gang te zetten die zou moeten leiden tot de zaligverklaring van Moeder Josephine. Ter ondersteuning van de verhoopde beatificatie verscheen in 1937 een devote biografie van de carmeliet Pius. Reeds in het voorwoord blijkt dat er voor hem een belangrijke bijkomstige reden was om zijn biografie te presenteren. Voor de geschoeide carmeliëten in Nederland was een kandidaat zalige en/of heilige zeer welkom om internationaal in de pas te lopen. Destijds werden er wereldwijd carmeliëten als kandidaat-heiligen gepresenteerd: Catalonië (Carmela de Sojo), Beieren (Joannes Brunner en Sebaldu Gerl), Toscane (Cyrillus Ambrosini), Sicilië (Maria Concetta Todaro), Vilvoorde (Zuster Elia van de Moeder Gods), en Florence (Maria Teresa Scilli en Moeder Teresa Mosca; de laatste niet te verwarren met Teresa Musco uit Caserta). De carmeliëten uit Rio de Janeiro kwamen zelfs voor de dag met een Nederlandse kandidaat, Emidius Hilhorst (†1923). Volgens Pius meende reeds op de sterfdag van Moeder Josephine een medezuster haar voorbede te ondervinden. Haar snel begonnen verering zou zich sindsdien voortdurend hebben uitgebreid: '(...) eerst binnen het klooster, dan in de onmiddellijke omgeving, vervolgens in verschillende plaatsen van ons land. Nu heeft ze reeds de grenzen van ons land en zelfs van ons werelddeel overschreden, al is het nog in meer besloten kringen.' Vervolgens somt Pius enkele van de 'vele heuglijke feiten' op die volgens hem en anderen golden als gebedsverhoringen: een priester genas van een nierkwaal, waarna de behandelend geneesheer opmerkte, 'schrijf dit gerust toe aan de tussenkomst van de hemel'; een dame die haar godsdienstplichten verzuimde omdat zij zich verongelijkt voelde, kwam tot inkeer; een zuster genas van een maagzweer; een zieke zag haar gebed verhoord om

op zaterdag te mogen sterven; een priesterstudent overwon een motivatiecrisis; enkele zusters waren zeer opgelucht toen hun kookopleiding voldoende leerlingen trok; een man werd genezen van scrupules; een zuster (geen carmelites) genas van een maagkwaal; een bedrijfsleider won precies op tijd een prijs in de loterij zodat hij zijn zaak kon uitbreiden; een broeder genas van een longontsteking.

- In 1941 was A. Lokkers reeds in staat om Moeder Josephine's specialiteit als beschermheilige te onthullen: 'Wanneer wij de lijst van de gebedsverhoringen nalezen, valt het ons op, dat Moeder Josephine een hemelspecialiteit is in keel-, neus- en oorziekten, een beroemde hemelinterniste en hemelpsychiatrice.'

- Omstreeks 1995 bad een carmelites uit Boxmeer, die werkte aan een doctoraalscriptie over zuster Josephine, om hulp voor een vriendin die dreigde in een toestand te belanden van totale distrofie. Na dit gebed wendde de medische vooruitzichten van deze vriendin zich snel ten goede.

- In de jaren na haar dood waren er wel familieleden en anderen die naar Boxmeer kwamen om het graf van Moeder Josephine te bezoeken. In feite kwam dat hierop neer dat men om beurten op een trapje klom om over de slotmuur van het kerkhof te kijken. Daar stond een zuster die zich zelf aan het zicht had onttrokken, maar nog wel met een stok het graf van Moeder Josephine aanwees.

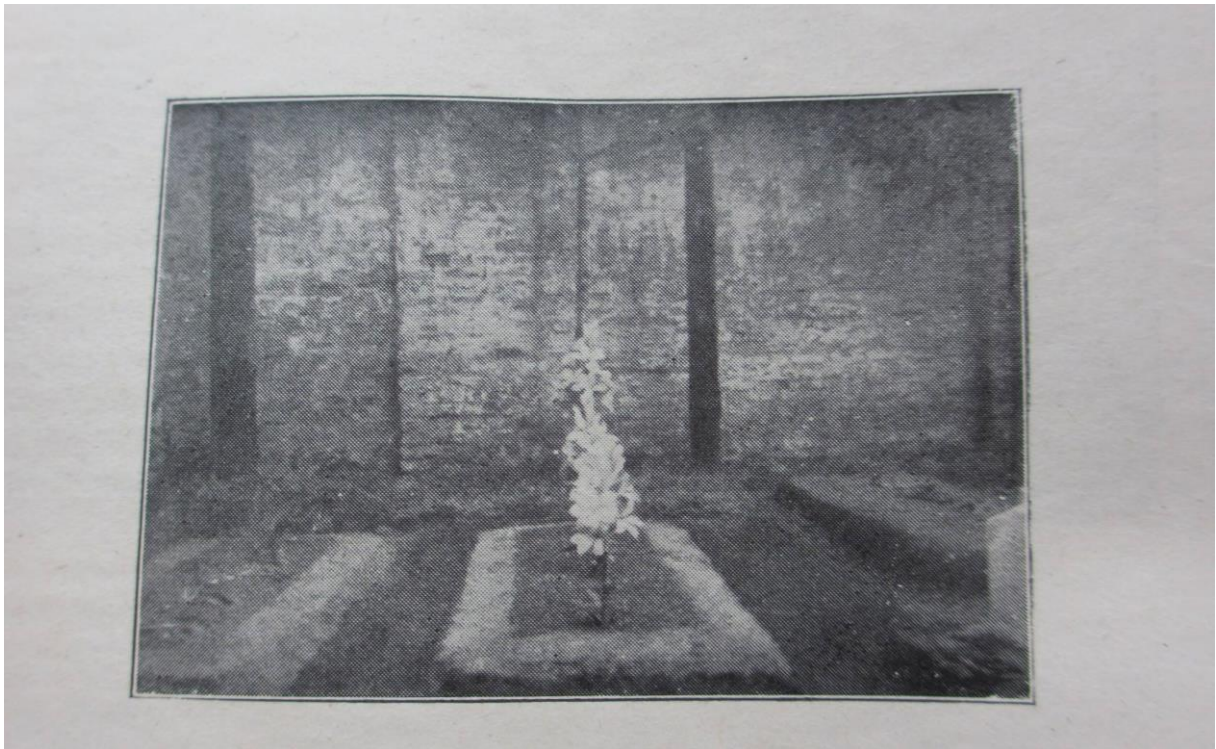
- Voor bezoekers van het klooster, religieuzen en/of religieuzen in opleiding was in het St. Jozefklooster een klein informatiecentrum over Moeder Josephine opgericht.

- Enerzijds werd de devotie tot haar persoon bevorderd, mede vanwege de verhoopde zaligespreking, anderzijds heeft juist het slotkarakter van het klooster belet dat zich een echte bedevaart kon ontwikkelen.

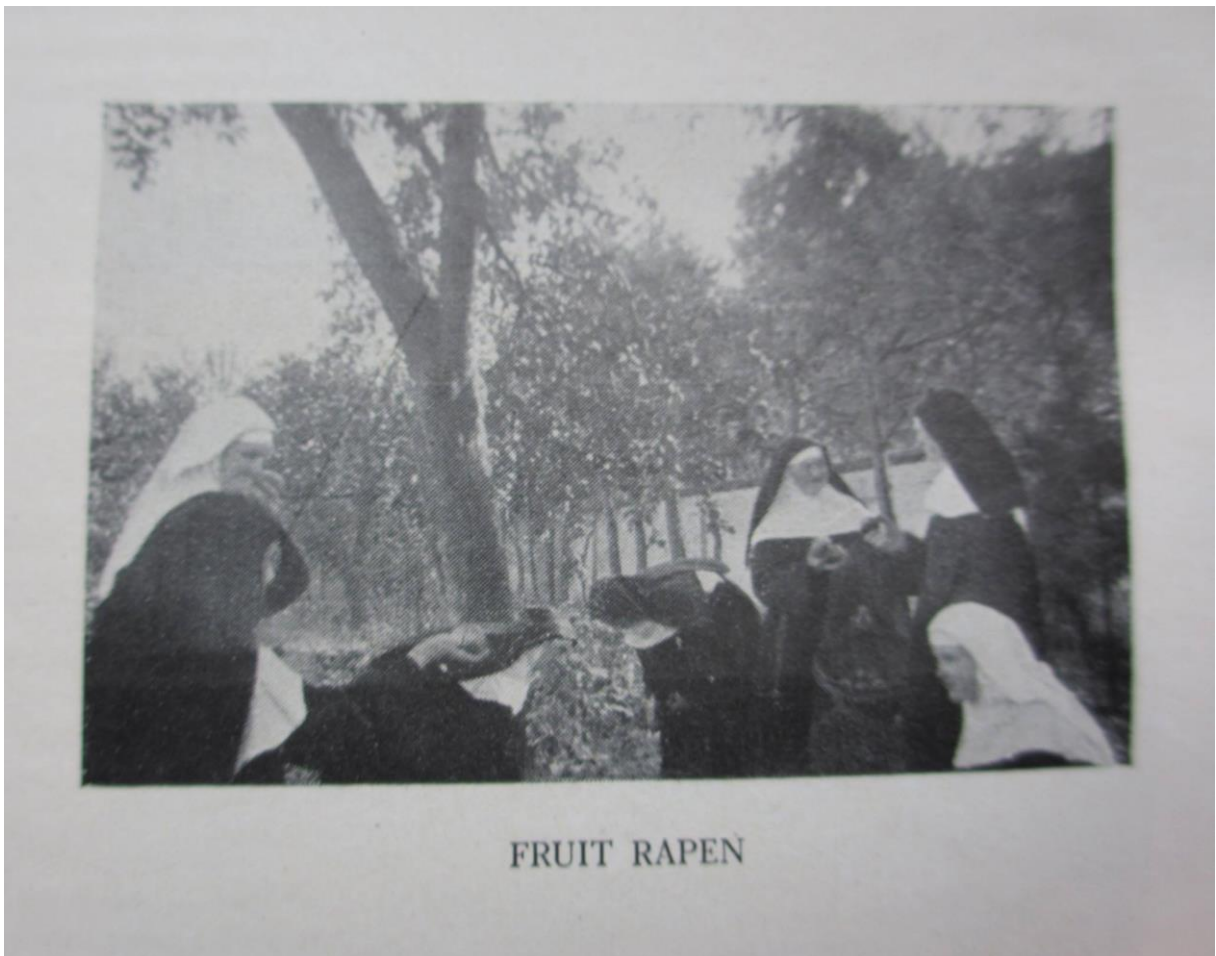

Br. J. Berchmans pinx
MOEDER JOSEPHINE ALS JONGE ZUSTER

Op 16 mei 1876 namen de zusters hier hun intrek en doopten het Sint.Joseph. Ze bouwde een nieuwe kapel, die op 8 mei werd ingewijd. In 1949 vertrokken een zevental zusters naar Schlussenau in Beieren om daar een nieuw klooster te stichten. Toch mag dit vertrek niet gezien worden als het begin van het einde van de aanwezigheid van de Carmelitessen in Boxmeer. Op 21 mei 1951 vierden de Eerwaarde Zusters nog hun 75 jarig bestaan. Het oorspronkelijke gebouw was inmiddels uitgebreid tot een echt slotklooster. In 1958 en in 1961 verleiden opnieuw een aantal zusters Boxmeer om in Oss en Duisburg nieuwe Carmelitessen kloosters te stichten.

Het graaf van moeder Josephine.

FRUIT RAPEN

Aardappel oogst.

Nu kwam het einde van de aanwezigheid van de zusters in Boxmeer in zicht. In 1966 kocht de Boxmeerse ondernemer M.Fransen het complex. In 1970 werd er gestart met de bouw van het winkel centrum de Kloostertuin.

Het MARIA BEELD.

Boven de ingang van de kapel stond het Mariabeeld totdat besloten werd tot het slopen van het hele complex in 1969. Broeder Karel Thiery (die ook bij de slop aanwezig was) vond in het oudste gedeelte achter de lambrisering allemaal stukjes krantenpapier, maar het waren assignaten, het wettelijke betaalmiddel uit Frankrijk.) Omdat het zo eerlijk was geweest mag hij iets uitzoeken in het klooster, zijn oog viel op het Mariabeeld. De burgemeester leende een takel en samen met de jongens van de gemeente kreeg hij het beeld een plekje achter in zijn tuin.

In het jaar 2000, werd het beeld geschonken aan de gemeente Boxmeer, in de Weijer is tijdelijk een plaatsje vrijgemaakt voor het beeld tot er een mooie plaatsje gevonden is . Een plek bij de gracht werd al als optie genoemd. Dichtbij waar Maria vroeger haar plekje had.

In 2007 was het dan zover?

Het manshoge beeld uit 1860 dat ooit boven de kapelingang van het Klooster St.Jozef stond en bij sloop in 1970-voor de bouw van winkelcentrum de Kloostertuin- op het nippertje door Thiery werd gered, krijg nu eindelijk een vaste stek, tegen de buitengevel van De Weijer boven de gracht. Door samenwerking met Jan van Neerven(Directeur van de Weijer) en Stichting Erfgoed . Het beeld kijk nu naar de plaats waar ze eerst heeft gestaan!

Met dank aan: Herman Jan van Cuijk.

MH.